

BRÁZDA

**Pravda zvítězí!
Victory in the Truth!**

The FURROW

Bulletin of the Anticommunist Conservative Exile from Czechoslovakia.

Z pověření Čs.Republikánské strany v exilu vydává a řídí Václav Vostřez.
By the entrust of the Republican (Agrarian) Party in Exile published
and edited by Vaclav Vostrez.

*****

MESIČNÍK - Č.1-2, září-říjen 1958. MONTHLY-No.1-2, Sept.-October 1958.

C O N T E N T S :

Václav Vostřez :	REDAKČNÍ ÚVODNÍK. EDITORIAL.	Str.: Page: 2.
Fotografie: Picture:	4 MINISTERŠTI PŘEDSEDOVÉ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ. 4 PRIME MINISTERS OF CZECHOSLOVAKIAN REPUBLIC.	" : 3.
SVATOVÁCLAVSKÁ DEKLARACE REPUBLIKÁNSKÉ STRANY - PAŘIZ 1948. ST. VENCESLAUS' DECLARATION OF THE REPUBLICAN (AGRARIAN) PARTY - PARIS 1948.		" : 5.
Dagmar Zimmerová : (Báseň - Poem.)	NA DOMOV VZPOMÍNÁM. I THINK OF HOME.	" : 8.
Antonín Švarga : (Článek-Article.)	MLUVME OTEVŘENĚ. LETS SPEAK OPENLY.	" : 9.
Miloslav J. Brouček : (Studie - Study.)	OD BERGSONA K MARXOVI. FROM BERGSON TO MARX.	" : 13.
28.ŘÍJEN. PROVOLANI PŘEDSEDNICTVA ČSL ORLA V EXILU. 28.OCTOBER: PROCLAMATION OF THE "ČSL. OREL" IN EXILE.		" : 18.
Fr. W. Foerster : (Studie - Study.)	APOKALYPTICKÁ ÚVAHA. APOCALYPTIC TREATISE.	" : 20.
Josef V. Hrubý : (Článek-Article.)	NAVRH KANADSKÉ VLADĚ O ZAJIŠTĚNÍ FARMÁRSKÉ PROSPERITY V KANADĚ, SUGGESTION TO CANADIAN GOVERNMENT TO SECURE FARMERS PROSPERITY IN CANADA.	" : 30.
Jaroslav Knap : (Článek-Article.)	NAŠE ZPRÁVY. OUR NEWS.	" : 33.

V A Z E N Ý   Č T E N Ā R Ī I

S prvním číslem našeho bulletinu "BRÁZDA" představuje se Vám skromný pokus o vydávání pravidelného orgánu demokratického konservativního exilu z Československa ve svobodné cizině. Navazuje přímo na "Informační zprávy pro členy Republikánské strany, dosud vydávané též v Hamiltonu, které nahradí. Naším úmyslem je mít měsíčník i když, zejména na počátku, bude nutno spokojiti se s dvojičísly.

Jsme si vědomi toho, že naši krajané a exulanti ve sběhu denních starostí a vlivem prostředí, převážně onemocněli americkou uspěchaností, která jim často nedovoluje, aby se zastavili a - přemýšleli o sobě, o závažných otázkách života, nebo si dokonce našli čas k vážné četbě. Přes to však "BRÁZDA" nebude přinášeti jen telegraficky stručné zprávy, ale zejména ucelená podání jednotlivých otázek. Velí tak potřeba zachování dobré úrovně a prospěšnosti této publikace. Poďaří-li se vzbuditi Váš čtenářský zájem, pak to bude pro nás ta největší odměna za námahu a oběti spojené s vydáváním exilního tisku.

Při současné zvýšené činnosti, potřebné vzhledem k mezinárodní politické situaci, může býti naše spojení (a možná jednota myšlení) udržováno jen tiskem, protože osobní návštěvy a schůze jsou nedostatečné a vyčerpávající při značné rozptýlenosti, budování si existencí a pod. Tímto tiskem dále navazujeme na akci "Duchovní obroda našeho exilu", námi před časem vyhlášenou, která v našem exilu zaznamenala patrné změny k lepšímu. Vzájemná důvěra a zájem o věci veřejné u slušných lidí se stále stupňuje, zatím co skupiny a organizace s tendencí rozkladnou a revolučním programem spějí k úpadku. Je to výslednice konstruktivní práce a programu s jasným cílem, ve kterém není místo pro kompromis se zlem. - Při dalším vývoji leží na nás velká odpovědnost - k svým partnerům, čs. exilu, trpícím národům doma v ČSR -, nutnost do krajnosti hájit všeobecně platné zásady práva, spravedlnosti, svobody; proti zmatenému materialistickému myšlení postavíme vyšší duchovní hodnoty a společenský řád z nich vyplývající - víru v Boha, proti násilí a nenávisti spravedlivou lásku a zasloužené odpuštění... Nezatatelná práva Boží a lidská budeme stále výrazně hájit, vzdor nepochopení rozhodujících míst svobodného Západu, vzdor komunistickým agentům a mocnému spiknutí obrozené Národní fronty v exilu i jejích krajanských pomahačů a zvláště vzdor zradě některých prodejných příslušníků vlastních řad.

Budeme neochvějně pracovat na osvobození Československa z komunistické poroby a nastolení v něm spravedlivého křesťanského řádu.

Jako exulanti máme smutné zkušenosti s komunismem a poznali jsme jeho ďábelské metody v pronikání do spořádané lidské společnosti. Jsme jeho obětmi, živými svědky, a smyslem našeho exilového poslání je také nepřestat svědčit o komunistickém nebezpečí v Kanadě, U.S.A. a jiných svobodných státech západu, které nám poskytly nové domovy. Naše "BRÁZDA" bude vděčně plnit i tuto povinnost.

Nejen demokratická reprezentace exilu, ale každá odpovědná a poctivá politická činnost spočívá výhradně na politických stranách. Hlásíme se otevřeně k tomuto stanovisku a oznamujeme, že také "BRÁZDA" vychází z vůle jedné organizace Republikánské strany v exilu. Naším přáním je, aby to byla brázda hluboká, rovně vedoucí k cíli, aby připravila dobrou žeň - s v o b o d u   V l a s t i !

Václav Vostřez.

NAŠÍ POVINNOSTÍ je snažit se o dobro. Ale nikdy bychom neměli chtít nemožné. Lidské povahy jsou různé. Každá vyrostla z jiných podmínek a má své určité oprávnění. Ani na stromě lidstva není jeden list jako druhý. A nečekejme od druhých, ani od sebe, že nastane stav, kdy budeme bez chyb a slabostí.

J. K.

K 60 VÁCLAVA VOSTŘEZE

Nechce se tomu ani věřit, že Václavu Vostřezovi je již 60 let. Zdá se to být nedlouho, kdy se představil jako kontrolní asistent v oblastní úřadovně Zemské rady v Hradci Králové po absolvování kursu v Praze.

Václav Vostřez se narodil v Záhornici u Opočna v severovýchodních Čechách 26. září 1922 v katolické rolnické rodině. Byla to především dobrá rodinná výchova, tvrdá práce na rodové usedlosti a život na vesnici, které měly rozhodující vliv na utváření charakteru a životní dráhu v pozdějších letech.

Pro veřejnou práci byl Václavovi vzorem soused V. Radhouský, dobrý hospodář, oblíbený veřejný pracovník v kraji a předseda Rolnického cukrovaru v Podzámčí u Opočna, osobní a důvěrný přítel Václavova otce, s kterým řešili mnohé problémy nejen Rolnického cukrovaru, ale často celého podorlického kraje v době po I. světové válce.

Mladému, nadanému a zvědavému chlapci byla brzy rodná Záhornice malá, nemohl se tam vtěsnat a stále se díval přes obvod, zvláště do hospodářsky vyspělých Semechnic, které byly nejlepší chovatelskou obcí v kraji a v Čechách. Tam hospodařil dr. Karel Radhouský, inteligentní a vzdělaný sedlák a předseda chovatelů hospodářského zvířectva na okrese, který rozpoznal mimořádný talent a zájem o zvelebování zemědělství u Václava a doporučil ho do kursu pro kontrolní asistenty (konsulanty) do Prahy.

První obvod jeho působení sestával z obcí kolem Hradce Králové. V krátkém čase ve své konsulantské práci měl výborné výsledky a u zemědělců byl velmi oblíben. Často se zastavil v naší úřadovně v Hradci Králové a byl pověřován úkoly, které často přesahovaly rámec odborné práce a jeho obvodu. Bylo to v době německé okupace. Většina úsilí se věnovala k budování základů zemědělství pro stát po osvobození. Byla to v podstatě národní práce "Vlasteneckého chovatelského bratrstva", v substanční národní politice, značně riskantní v tehdejší době. Zúčastnili se jí všechny zemědělské organizace od okresních sdružení chovatelů, agronomů na okresních úřadech, referentů z centrály Zemědělského svazu až po ministerstvo zemědělství v Praze. V této práci měl V. Vostřez svůj podíl, byl to dobrý organizátor, stoprocentní v práci, měl mimořádně dobrý postřeh a úsudek a nikdy v minulosti v osudově vážných chvílích neselhal.

Po květnu 1945, když se zapojily pohraniční okresy a objevil se nedostatek kontrolních asistentů, uspořádala oblastní úřadovna nový kurs v Opočně a V. Vostřez byl ustanoven vedoucím a většinu praktických předmětů vyučoval sám. Zvláště prokázal mimořádné schopnosti při vedení večerních seminářů se zkušenými chovateli. Měli jsme s Václavem určité plány pro jeho další uplatnění a odborné vzdělání, ale v rušných dobách, které přišly, nemohly být uskutečněny.

decké oblasti pracovalo pro zvelebení zemědělství v r. 1945 120 h a 20 pomocných sil pro 19 soudních okresů. Byla to dobře vedená zemědělská organizace, která začínala být postrachem i překážkou pro cílům Národní fronty a komunistům. Rozdělili ji proti vůli lidu na 3 malé oblasti a tak jsme se s Václavem dostali do Rychnova nad Jihlavou, abychom pokračovali v práci. Inspektorovi Vostřezovi byl přidělen úkol řídit řádání kursů, propagace chovatelství a poradní činnosti. Opět jako v době okupace pracovali jsme naplno pro zvýšení a zkvalitnění zemědělské produkce - potravin, pořádali velké chovatelské exkurze do vzorných statků a pojezdů se shromážděními a proslovy význačných odborníků a rolníků z české politiky, kterých se zúčastnilo tisíce lidí nejen z Čech a Moravy, ale i ze Slovenska. Bylo to možné uskutečnit jen při dobré organizaci a spolupráci se zemědělci a zemědělských organizací, které ještě v té době ovládali. A Václav Vostřez samozřejmě byl velkým podílníkem organizačním těchto podniků ve prospěch zemědělství a výživy lidu.

Zemědělství bylo v té době na vysoké úrovni, svou produkcí i kvalitou bylo schopno nejen uživit vlastní lid, ale zásobit i evropský trh, zvláště kvalitním produktem a materiálem, osivy a sádí. Tento zdárný vývoj se soukromě řízenými zemědělci byl násilně politicky přerušeno a začala kalvárie českého a středního stavu.

Velký komunistický puč v roce 1948 přinesl politické změny a rozvrat do zemědělských organizací a postupnou likvidaci. V rychnovské oblasti se to stalo již první den po puči, kdy telefonicky na příkaz Prahy byl přednosta zemědělské organizace zbaven vedení v 8 hodin ráno a bylo mu nařizeno předat úřadnou komunistovi. V. Vostřez koncem léta, aby ušel zatčení, opustil Československo. Z Německa vyemigroval do Kanady a v Hamiltoně si svou prací vybudoval slušnou existenci.

Vostřez je znám desítky let a ve své ideové a názorové linii se v podstatě nezměnil. Je nekompromisní v boji proti komunismu. Je hluboce věřící katolík a skrz "pocitivý, čestný, agilní a dobrý člověk se smyslem pro pravdu, morálku a morálku. Nikdy nezklamal ve věcech československých, českých a selského lidu.

Byl i v veřejné činnosti ani v exilu. Je zakládajícím členem české misie sv. Cyrila a Metoděje v hamiltonské diecézi, funkcionářem Cyrilometodějské ligy a Orla, ústředního výboru Republikánské strany v exilu a v mnoha dalších úřadech. Teprve v pozdějších letech se oženil s velmi příjemnou a inteligentní ženou polského původu, s kterou si dobře rozumí.

Pro Tebe, Václave, nakonec velké přání: Abys ve zdraví se již dočkal návratu do naší vlasti a mohl se vrátit se svými životními zkušenostmi ještě mezi potomky opočenských selských rebelů, ze kterých jsi vyšel.

Ing. Václav Zolman

Václav Vostřez

OPORA DUCHOVNÍ A SVĚTSKÁ

K osmdesátinám Václava Jiřího Vostřeze

Letošního podzimu se dožívá osmdesátí let Václav Jiří Vostřez.

Má nesmírné zásluhy především na rozvoji a kultivaci československého ducha. Československý duch je formován v bázni Boží a zákonech Božích. Svou snahou po dokonalosti za všech okolností, po vzoru Kristově, láskou ke každému bez rozdílu a všemu, co s tím souvisí, dosáhl nyní v pozemském pojetí neporovnatelného stupně vyspělosti. To se projevuje především v naší stupnici hodnot.

Československý duch se však v poslední době vyvíjel a bujel jen v exilu, neboť doma se otevřeně vyvíjet nemohl. Pravý československý duch druhé poloviny 20. století není nikým lépe představen než právě osobností Václava Jiřího Vostřeze. V normálních poměrech by nepochybně bylo víc takových jako je on. Nebýt pohnutého období posledních 64 let, kdy nacismus byl nejdříve nahrazen socialismem Národní fronty, pak vládou komunistů a v poslední době neokomunismem.

Až na pár podrobností se všechny tyto „ismy“ podobají sobě jako vejce vejci. Jako všude ve světě, jejich vliv i na československého ducha měl být jako morová epidemie. Ale nebyl. Nalákají vždy své oběti nehorázně lživými sliby. Pak s nimi zatočí jako podle starého českého přísloví: „Čiň čertu dobře, peklem se ti odmění.“ Svorných je nepočítaně a noví, neznalí stále přicházejí a pak platí (za svou neznalost, když už ničeho víc, tak významu tohoto přísloví).

Nemohlo to tak dopadnout s Václavem Jiřím Vostřezem? Nedopadlo. Naopak, na lidi jako je on vlast vždy čeká. Co je na něm k obdivu? Mnoho. Odlišuje od svých vrstevníků a žijících soukmenovců. Důrazem na hodnoty ve svém životě a práci. Hledáním vedení a pomoci Boží v modlitbě i jinak. To je něco, co se ve všeobecném zmatku dnešního života ztrácí. Jen málokdo si nenechá vzít svou Bohem danou podstatu. Bez ní se však nedá nic doko-

nalého udržet ani nic nového postavit.

Není zde ani zdaleka místo na to, aby se mohlo popsat vše, o co v osobnosti Vostřeze jde. Několik příkladů a epizod z jeho života by mělo postačit k osvětlení.

Komunistické zlo přišlo do Československa s počátkem jeho dospělého života. Postavit se proti němu bylo v té době přirozené. Důsledky ale pak byly celoživotní. Nejprve, ze dne na den, přerušování celého dosavadního života. Nucený odchod do zahraničí, včetně rozloučení se s **karierou** Potom zcela odlišné životní prostředí a bezprostřední zapojení do exilové práce. Vše zcela jiné, než na co se mohl kdy připravit.

Zdalo by se, že takových, jako on, bylo mnoho. Kdo z těch mnoha se však zapojil do exilové práce hned? Kolik z těch mnoha se zapojilo do exilové práce kdykoli později? Kdo z těch mnoha se sám označuje za exulanta a pro národ nikdy nehnul ani prstem nebo se zaprodal kolaborantům různých odstínů? Kdo z těch mnoha nejen, že nehnul ani prstem, ale naopak škodil spoluprací s autoritami, ať již to byli autority přímo komunistické nebo jinak nastřčené. Kdo tápal, aby se čas od času nechal manipulovat československou tajnou policií v zahraničí, aniž by o tom třeba i věděl. Ten, kdo nikdy nezklamal, jako Vostřez, pak musí vynikat nad ostatní. Přirozeně.

Ve vlasti nejlepší lidé hynuli jako psi v koncentračních táborech za nacismu a komunismu a spoléhali na pomoc exilu. Kolik lidí v emigraci se však zapojilo do exilové práce a pomoci vlasti účinnými prostředky, třeba jen finančně? Vostřez, na příklad, svou práci pro Křesťanskou akademii v Římě přispíval, nejen finančně za sebe, ale organizováním předplatitelů z Kanady a z celého světa. Tak měl český katolický tisk po dlouhá desetiletí platformu pro intelektuální rozvoj. Ani tento vliv na vývoj československého ducha nebyl malý.

Duch není žvanec na přoužití, i když všelijaké autority, skutečné i neskutečné, se snaží omezit život jen na to. Lidi

musí mít víru, aby mohli mít naději v době, kdy se vše kolem bortí. Vostřez měl hlavní zásluhu třeba na tom, že se socha Panny Marie v exilu dostala do Prahy v co nejkratším čase. Jako vždy to bylo přes odpor mnoha vlivných nepřátel. Nyní vévodí Praze ze zahrady Premonstrátského kláštera na Strahově.

Duch národů se nemůže rozvíjet a veřejně projevovat v době totality jakéhokoli jména. Pokud se neudrží, ochabuje a později zapomíná. Vostřez to pochopil a s nadšením se zapojil do akce na obnovení mariánského sloupu v Praze. Národní minulost má své symboly a jsou mezi nimi ty, kterými je národ spojen s Bohem. Ty mají ukazovat národu cestu. Současně mají připomínat bezbožníkům, jakou cestou národ šel a kam míří.

Pokud národ trpí, exil nesmí přestat ve svém úsilí o změnu. Ve 20. století se na území historických zemí vraždilo jako nikdy před tím. Za nacismu vraždili domácí obyvatelstvo cizinci, v době předúnorového socialismu a za komunismu pak místní lůza, vše s pomocí státního aparátu. Nyní v neokomunismu se v Čechách loupí za denního světla jako nikdy před tím.

Všechny státní aparáty mohou dělat, že se jich to netýká, pokud se něco takového děje. Nemohou ale smazat svůj podíl na vině. Ve dřívějších „ismech“ se obyvatelstvo terorizovalo na soudech, ve vězeních a koncentračních táborech, teď se nechává terorizovat bez soudů loupežemi.

Jsou mnozí doma i v zahraničí, kterým nic takového nevádí a buď kolaborovali nebo kolaborují. Československý duch ale nebyl nikdy duch kolaborující. Vostřezův exil a organizace, které většinou vedl nebo ve kterých se účastnil, nikdy nekolaborovaly se zlem. Tím se odlišuje od samozvaných vůdců v zahraničí i doma.

Vostřezova starost o československého ducha nebyla jen tendenčně ohebná. Ve svých organizacích, publikacích a zprávách třeba vždy zdůrazňuje

nezadatelná práva Podkarpatských Rusínů na vlast a domov. Jeden za všechny a všichni za jednoho, tak jak jsme na to zvyklí.

V době největšího zoufalství, kdy se zdálo, že komunismus přetrvává věky, ještě dávno před převratem v roce 1989, pořádal Vostřez Poutě národní obrody k Panně Marii v exilu. Ta tehdy ještě stála v zahradě benediktýnského kláštera v Listě, předměstí Chicaga, ve státě Illinois v USA. Při té příležitosti pořádal symposia s dobovou a národní tematikou. Prozřetelnost mu říkala, že komunistické zlo padnout musí. Vlával lidem do srdcí naději v době, kdy už tam žádná nebyla.

Správný duch národů je důležitý. Bez něho se vše zvrhne v primitivnost v

činění (vraždy a loupeže) a zvířecost (nekulturnost). S ním, naopak, vše směřuje k lidství.

Václav Jiří Vostřez se narodil 26. září 1922 v Záhornici na Opočensku. Jen výpis všech organizací, které jako předseda během svého exilového života řídil, či akcí, které zorganizoval, nejen pro českou exilovou ale i anglicky mluvící kanadskou veřejnost a stejně tak, akcí a podnětů v popřevratové Československé a později České a Slovenské republice, by asi zabral víc místa než celý tento článek.

Z jeho světského, politického působení možno, pro nedostatek místa bez souvislostí vlivu na českého ducha, jen zaznamenat jeho dlouhodobé působení a současné předsednictví v Republikánské

straně v exilu, dále jeho dlouholeté působení, v poslední době jako mluvčího, ve Stálé konferenci křesťanských veřejných pracovníků československého exilu a stejně tak dlouhodobou činnost, včetně předsednictví, ve Společnosti národů střední a východní Evropy. K tomu můžeme přičíst ještě jeho účast na všem ostatním dění v exilu i doma.

Vostřezův příspěvek k vymezení pojmu československý duch není tedy nic méně než monumentální. Jednou větou, v československém duchu vyrostl a žil a podle toho také k němu přispěl. Vše to jistě brzy bude, jak si zaslouží, předmětem plného literárního a historického zpracování.

Otilie Zolmanová

(+ 9. 11. 2016)

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, Mons. Dušan Hladík s redakční radou.

Vážení!

Posílám vám tuto kopii jednoho z článků v krajském tisku, uveřejněných při příležitosti mých 80. narozenin. Činím tak jedině proto, abych zdůraznil, že následující výzva je podložena zkušenostmi v širokém světě, veřejného pracovníka v činnosti kulturní, politické a hospodářské:

Národy Střední a Východní Evropy si v dohledné době zvolí směr příštího vývoje. Také Český národ a naše Vlast stojí před tímto rozhodnutím. Je žádoucí, aby každý občan šel volit a volil dobře! Nečekejme, že z ciziny dostaneme něco zadarmo, že nám zaručí svobodu a prosperitu. Plané sliby a klam světových vůdců dravého liberalismu varují dostatečně. Už Velká francouzská revoluce začala heslem VOLNOST, ROVNOST, BRATRSTVÍ a utopila se v krvi. Zbytečné války ničily hodnoty a životy mnohých nevinných obětí. Bombardováním i okupací národů nelze budovat mír ve světě. Právo silnějšího platí jen v džungli. Nepraví vůdčové podporovali nacisty ještě po mnichovském diktátu v r. 1938 a po válce formou velmocenských zájmových sfér uvrhli do otroctví větší část populace světa. Udržovali bolševiky u moci a ještě dnes chrání komunisty zjevné i ty zakuklené. Dnes si říkají globalisté a pod třípitem zlatého telete míní "sjednotit" též Evropu. Podívejme se dobře, co prosazují jejich služebníci, technokraté v Bruselu: Prosazují civilisaci smrti /už dnes Český národ vymírá/, snižují náboženské přesvědčení; rozvrací morálku, spořádanou rodinu a patriotismus; podlamují důstojnost člověka a jeho nezadatelná práva; neuznávají nadřazenost přirozených zákonů; svobodou nazývají zvlí sobeckých zájmů a neúprosnost takzv. tržní ekonomie; stranickým prosazováním kvót výroby, subvencí a tarifů ničí možnost přežití v zemědělství a svobodném podnikání vůbec; rozkrádání národního majetku nazývají privatizací, atd. atd.

Lidové a socializující demokracie jsou podvodné. První vyřadila občanskou většinu národů a druhá nesmyslným řízením zadluhuje i příští generace. Národní fronta i sociální demokracie jsou antisociální. Poslanec a senátor má odpovídat za své činy voličům a hlasovat podle svého svědomí. Nesmí být sešněrován koaliční, či opoziční smlouvou. - V řízení státu má platit zdravý selský rozum, po vzoru Antonína Švehly a Rudolfa Berana. Jsem v exilu posledním nástupcem v té řadě. Domovu jsme dosud nemohli předat kontinuitu. Nepřestaneme prosazovat PRAVDU, spravedlnost podloženou milosrdenstvím, solidaritu, ušlechtilost a krásu. Nikdo nás nekoupí, ani nás nezastraší! - Václav Jiří Vostřez.

VZOR A PŘÍKLAD K NÁSLEDOVANÍ

K pětaosmdesátinám Václava Jiřího Vostřeze

Boží prozřetelnost počítala československý exil, i oba národy, osobou Václava Jiřího Vostřeze slavícího 26. září 2007 pětaosmdesátiny. Narodil se v Záhornici ve východních Čechách, odešel v roce 1949 do exilu do Kanady a od té doby bydlí v Hamiltonu, Ontario. Bylo předurčeno, aby se zajímal o dvě nejdůležitější oblasti života společnosti, duchovní a veřejnou, tak jak je zvykem ve významných rodech, byť sám z prostých, ač katolických domů. Rozvíjí dědictví otců a nezměrnou vlastní píli a houževnatost, včetně čerpání moudrosti od ostatních, dosahuje postupně dokonalosti, jež plodí neporovnatelné výsledky.

Má největší zásluhu na včasné přemístění, v roce 1994, symbolu českého národního exilu a odčinění křivd, Panny Marie v Exilu, z benediktýnského kláštera v Lisle u Chicaga do Premonstrátské zahrady v Praze na Strahově. Je všeobecně známo, že tomuto kroku byly kladeny všechny možné i nemožné překážky ze všech stran. Předtím, od roku 1982 organizoval a pořádal výroční poutě duchovní a národní obrody k Panně Marii v Lisle zahmující přednášky, instruktáže a symposia s cílem udržet a posílit naději na obrácení k lepšímu, i vyjádřit odhodlání účinně přispět.

Stejně tak má největší zásluhu na obnovení pražského mariánského sloupu, včetně včasného organizování finanční sbírky patřičného rozsahu. Samotná socha je již umístěna u Týnského chrámu v Praze k modlitbám a k obdivu. Stojí poblíž Staroměstského náměstí, kde stála po staletí před jejím stržením lůzou 6. listopadu 1918. Pískovcový sloup s příslušnými okrasami je před dokončením. Nvní je nová naděje, že k umístění mariánského sloupu na původní místo by mohlo dojít v souvislosti s rekonstrukcí Staroměstské radnice do původní raně gotické podoby (před částečným zničením v roce 1945).

Václav Jiří Vostřez vedl po léta v Kanadě oblastní organizaci Československého Orla v Exilu. Po čtyřiceti letech úspěšné činnosti bez přerušení v exilu, mohla být v roce 1993 slavnostně předána kontinuita mateřské organizaci v Brně k pokračování. Podobně řídí po mnohá desetiletí kanadskou větev Cyrilometodějské ligy.

Již v roce 1966 se stal členem 4. stupně Rytířů Kolumbových (nejvyšší stupeň), avantgardní organizace mužů v katolických kostelích po celém světě, která, zvláště v amerických katolických kostelích, má důležitou funkci, neboť je páteří jejich provozu, hlavně finanční (stát neplatí kněze). Jako důsledek dlouholeté činnosti zastává funkce na diecesní úrovni, s významným vlivem na volbu ústředních představitelů. Stejně tak v řádu, Alhambra, jako celosvětového laického katolického sdružení.

To vše vzešlo ze zkušeností získaných organizováním českých bohoslužeb v jeho bydlišti nebo třeba každoročních československých národních poutí do Svatyně mučedníků v Midland, Ontario pravidelně od jejich počátku po 55 let a podobně národních poutí ke Sv. Antonínu v Chatham, Ontario. Nebo jako dlouholetý předseda a současný mluvčí Stálé konference křesťanských veřejných pracovníků československého exilu, jež publikuje a předkládá čas od času podání k významným snahám a událostem ve vlasti.

Podobně iako v duchovní oblasti, zapojuje se Václav Jiří Vostřez i do veřejné činnosti. Ve spolupráci se zástupci dalších etnických skupin, včetně Společnosti východo a středoevropských zemí (SEEN) si postupně vydobyl v Kanadě uznání spoluobčanů a na konec i podporu státu, která jinde ve světě, včetně Spojených států, není.

Prameny jeho veřejné, stejně jako duchovní, činnosti jsou ve vlasti. Jeho účast v protikomunistickém odboji ve východních Čechách, zvláště po převratu v roce 1948, přivedla, že již téhož roku musel za stísněných okolností uprchnout před svými nohsledy, aby si zachránil holý život. Jak mnozí spravedliví přežili hrůzy nacismu, tak nemohli přežít ani začátek komunismu. Mnozí z nich zahynuli, on musel opustit navzdáv svoji vlast.

V předválečné době stačil ještě zakusit řád naší odvěké společnosti, její činitele (každý vybraný podle své zásluhy v péči o ostatní), shovívavost lidí navzájem a hodnotu, na kterých křesťanský život stojí. Později dále čerpal ze svého prostředí, neboť mnoho ze stavitelů základů a rozkvetu Československa, které se nacistům a komunistům nepodařilo usmrtit, umučit nebo utýrat v koncentračních táborech, pokračovalo ve svém poslání v exilu. Bylo to nepředstavitelné soustředění vysoce vzdělaných a schopných nadšenců, největší právě v Kanadě, od nichž Václav Jiří Vostřez získal mnohé informace z první ruky, styl práce a spolupráce, uvědomění, povzbuzení a sílu.

V exilu se neúnavně účastnil práce Republikánské (Agrární) strany v Exilu po jejím obnovení na sjezdu v Paříži 28. září 1948 a vydání památné Svatováclavské deklarace. Byl dlouhá léta členem jejího výkonného výboru a v současné době vykonává funkci předsedy.

V svém úsilí nejen pokračuje, ale má rozpracovány i další, nové akce. Vždy a ve všem je zásadový. Na příklad je známo, že žádné vyznamenání nebo řád od dnešní vlády by nepřijal. Zveřejnil postoj, že není vhodné uvažovat o přijetí poct od režimu, který dosud nerehabilitoval Rudolfa Berana, posledního předválečného řádně zvoleného předsedy vlády a mučedníka dvou totalit, nacismu a komunismu. Jak známo, Rudolf Beran byl vězněn 5 let v nacistickém koncentračním táboře v Dachau, zemřel v komunistickém koncentračním táboře v Leopoldově v roce 1956, kde byl vězněn na základě smyšlených obvinění, a za 18 let od převratu 1989 nebyl dosud rehabilitován.

Kéž je životní pouť Václava Jiřího Vostřeze vzorem a příkladem k následování pro nás ostatní! Příležitost má každý! - Následovat volání Boží a konat vše podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Být skromný a statečný iako on. Konané ctnosti ospravedlní postupně člověku nabídnutí dalších ctností.

Možnosti ke sebezdokonalení jsou všude. Kde nejsou lidé stejného věku, k tomu, aby pomohli, jsou starší nebo mladší. Starší mají moudrost a mladší životnost. Obojí je potřebné, ba i nutné. Kde nejsou lidé, jsou knihy k poučení a zábavě. Kdo nechce ztrácet čas, může se vždy vzdělávat nebo jinak zdokonalovat. Příležitost využít vlohy, schopnosti a dokonalost přijde dříve nebo později. Než dojde k platnému použití měly by být vlohy a schopnosti předem připraveny.

Mohlo by se zdát, že možností k uplatnění a pomoci nejsou právě tehdy, když se každý z nás rozhoduje. Lidé s moudrostí může být nyní třeba i méně než dříve, když se mnoho bourá a málo hodnotného stává. Moudří lidé však jsou a je třeba je vyhledávat, iako je vyhledával Václav Jiří Vostřez, a v Bohu a skrze ně a s nimi dospět k vlastním stupni křesťanské dokonalosti.

Nám nezbyvá než od srdce poděkovat našemu oslavenci za vše co pro národ a lidi vůbec vykonal, a vyprošovat mu u Boha trvalé pozhnání při další práci na národa roli dědičné; ve službě Bohu, vlasti, národu. - **Mnogaia lieta!**

Josef Zolman, M.D., Ph.D.

+ 15. XI. 2014

20. (27. V. 2005)

Marian Day MMI (2001)

Organizing Committee Members

Vince and Lisa Vostrez

Vince and Lisa served as members of the committee responsible for the presentation of the first large scale Marian Day celebration in the City of Hamilton since 1973.

On 27 May 2001, thousands of people joined in procession and prayer to honour Mary and her son, Jesus Christ, as a result of the hard work of the committee.

May Our Blessed Mother intercede with the prayers of all committee members.

*"... show unto us the
blessed fruit of thy womb,
Jesus."*

Thank You

Mike Battrock, Marian Day MMI Chairman

VÁCLAV JIŘÍ VOSTŘEZ

MUZEUM ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO EXILU
JAN A SABINA KRATOCHVIL
Stefánikova 22, 602 00 Brno
Czech Republic, Europe

Známý exilový pracovník Václav J. Vostřez se narodil v Záhornici u Opočna v severovýchodních Čechách v rolnické katolické rodině dne 26. září 1922. Dostalo se mu výchovy v tradici, kde charakter, poctivost, pravdomluvnost, obětavost a služba Bohu, církvi, vlasti a bližnímu měly větší hodnotu než pozemské statky. Byl členem a diecézním předsedou Sdružené katolické mládeže (SKM) na Královéhradecku. Od mládí už tedy projevoval organizační schopnosti, zájem o sebevzdělání a veřejný život.

Po absolvování kurzu pro kontrolní asistenty v Praze byl mu přidělen obvod poblíže Hradce Králové. Po Druhé světové válce oblastní úřadovna Zemědělského svazu uspořádala v Opočnu kurz pro kontrolní asistenty, kterých bylo nedostatek v pohraničních oblastech. Václav J. Vostřez byl ustanoven vedoucím tohoto a dalších kurzů a většinu praktických předmětů vyučoval sám. Měl velké plány do budoucna, které nebyly uskutečnitelné v situaci, která se začala vytvářet po roce 1945. Ač měl v plánu vystudovat zemědělské inženýrství, stal se inspektorem v Rychnově nad Kněžnou, kde mu byl přidělen referát pořádání kurzů, propagace chovatelství a poradní činnost. Organizoval týdenní kurzy pro zemědělce, zvláště mládež. Se zájmem sledoval politický vývoj a napomáhal všude tam, kde mohl, aby se komunistům nepodařil plán na úplné převzetí moci ve státě.

Pak přišel únor 1948. Přednosta oboru a jeho mentor byl zbaven svého místa a činnost Václava J. Vostřeze byla „pozastavena“. Jeho protikomunistický postoj byl všeobecně znám v celém kraji a když mu hrozilo zatčení, odešel do exilu v lednu 1949. Po delším pobytu v uprchlických táborech odešel z Německa do Kanady, kde se usadil v Hamiltonu.

Už v táborech v Německu se aktivně zúčastňoval práce mezi exulanty v katolické mládeži, v Orlu a Republikánské straně v exilu.

V Kanadě se pak stal zakládajícím členem České misie svatého Vojtěcha v Hamiltonské diecézi, funkcionářem Cyrilometodějské ligy a Orla v exilu, vedoucím kanadské skupiny Křesťanské akademie, členem Výkonného výboru Republikánské strany v exilu, členem a funkcionářem krajských a středoevropských odbojových společností. Byl také předsedou Stálé konference křesťanských pracovníků v Lisle (stát Illinois) v Americe, která organizovala pouť k Panně Marii v exilu v Lisle, jedním z cílů tohoto sdružení bylo převezení sochy Panny Marie v exilu z Lisle do Prahy a její umístění na původním místě na Staroměstském náměstí, kde byla postavena jako poděkování za vítězství nad Švédy v Třicetileté válce a stržena v listopadu 1918.

Nelze také opomenout jeho neúnavný boj proti exilovým „titoistům“, kteří ve snaze zabránit efektivním protikomunistickým akcím propagovali „československou cestu k socialismu“.

V. J. Vostřez byl a je věrným stoupencem ideí spravedlivého státu, jehož účelem by mohlo být odstranění historického protikladu mezi městem a venkovem a jehož přirozeným základem je tisíciletá tradice křesťanství.

Vostřez byl nejen jedním z obnovitelů Republikánské strany českého venkova v emigraci. Kromě toho rozvinul i mezinárodní spolupráci s emigračními sdruženími dalších zemí východního bloku. Společně s dalšími křesťanskými orientovanými osobnostmi československého exilu pečoval o systematickou politickou, organizační a informační činnost v kanadsko-americké emigraci. Především Vostřezovou zásluhou bylo úspěšně převzetí sochy Panny Marie z Lisle do vlasti. V. J. Vostřez je také klíčovou postavou úsilí o znovupostavení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, akce týkající se pomníku na Fatimě, založení katolické Mendelovy univerzity v Brně a tak dále.

J. Vostřez

Czeslawa a Václav Jiří Vostřezovi

Deaths

VOSTREZ, Czeslawa
 Czeslawa Zybura was born on June 20, 1930 in Pomorzanka, Poland to parents Andrzej Zybura and Ewa Olszak, the second daughter in a family of seven children. In 1939, she was left with an aunt shortly before the Russians arrived and cleared out many of the villages in eastern Poland. She lived with this aunt during the war as they slowly made their way westward and in 1945 settled in Nawrocko and Mysliborz in what was previously part of eastern Germany. Working with the Red Cross, her brother Karol found her. In 1957, Czeslawa and her daughter Halina came to Canada on a three month visit. Her mother,

three sisters and brother Karol had settled in Hamilton, Ontario after their migration through Siberia, Kazakstan, Iran, Mexico and southern California. Her father and youngest brother had perished in Siberia. One brother Stanley settled in England after the Second World War. In 1959 Cesia, daughter Halina and husband and father Joseph Ryszawy immigrated to Canada and settled in Hamilton as well. Joseph Ryszawy died at age 39 of a heart attack and left behind a widow with a 14-year-old daughter. Two years later Cesia met Vaclav Vostrez through their mutual love of 5-pin bowling and within a short time they were married. They celebrated their 50th wedding anniversary on April 22, 2017. Cesia had a strong belief in her Roman Catholic faith. When she was no longer able to attend Mass at St. Stanislaus Church, she watched the Masses on TV and prayed the Rosary every day. She was active in St. Stanislaus Church Catholic Women's League. After her marriage to Vaclav, she joined the Slovak St. Cyril and Methodius Church Catholic Women's League. She was the Past President of the Ladies Auxiliary Sultana's of the International Catholic Order of Alhambra. The Order of Alhambra was involved in the care of the mentally handicapped. In her capacity with the Sultana's of Alhambra, she was the main benefactor of the creation of the statue of St. Francis of Assisi at Martyr's Shrine in Midland. Also the renovation of St. Mary's Column in Prague, Czech Republic. She was also a member of the Catholic Gymnastic Association called Orel (eagle) and she was formally recognized as such in Brno, Czech Republic. Her main charity was involvement with the Knight's of Columbus from the year 1967, namely the Polish Counsel of St. John Paul II; Croatian Council at Holy Cross Church in Hamilton and 4th degree Bishop Ryan Assembly in Hamilton. She was also active in the multicultural health coalition in Hamilton-Wentworth and the Province of Ontario. But her main interest was in Family Radio Maria in Canada. She was also Pro-Life and participated in many of its activities in Canada and the U.S. She supported free press and anti-communist press in exile around the world in languages Polish, Slovak and Czech. She was also active in the Society of East Central European Nations. She and Vaclav enjoyed travelling throughout Canada and the U.S. They also participated in religious pilgrimages in Europe. They entertained visitors including priests and bishops from all over the world. They also had many long term guests frequently newly arrived immigrants needing a place to stay while getting settled into Canadian life. She enjoyed good health all of her life but was diagnosed with multiple myeloma in 2015. It is a disease that cannot be beaten. Cesia leaves behind husband Vaclav and daughter Halina (Jerome) Knap. Also sisters Janina Nowak, Alfreda Klimowicz, Teresa (Alan) Norgate and various nieces and nephews across Canada. Special thanks to nephew Jacek Olszak and his wife Eva and Eva's family of Hamilton for their help and devotion to Cesia and Vaclav over the years. Also left behind is extended family in Poland and the Czech Republic. She was predeceased by her three brothers, Edward, Stanley and Karol. Funeral arrangements are being handled by **Markey-Dermody Funeral Home** on 1774 King Street East (at Kenilworth), Hamilton with visitation Thursday, May 11th from 2 - 4 and 7-9. Prayers at 7:45 p.m. A Funeral Mass will be held at St. Stanislaus Polish Catholic Church on Barton St. Friday morning at 10 a.m. with interment to follow at Bayview Cemetery & Mausoleum (740 Spring Gardens Road, Burlington). In lieu of flowers, consider donating to the Elevator Fund at St. Stanislaus Parish, 8 St. Ann Street, Hamilton L8L 6P8. Online tributes and condolences can be made at www.markeydermody.com.

LIFE WELL CELEBRATED™

KŮPIE NA VĚDCMÍ: Ukázka našeho boje proti vládní předloze zákona, který směřuje k rozvrácení tradiční křesťanské rodiny v Kanadě. V.J.V.

S.E.E.N.

The Society of East-Central European Nations

V.J. VOSTREZ, PRESID, Hamilton, Ontario, Canada

P.O. BOX 79538 GAGEMOUNT POSTAL OUTLET. HAMILTON ONTARIO L8T 5A2 (416)383-0038

SPONSORING
LOCAL
MEMBERS

Solidarity in the Free World
P.O. Box 541, Main Post Office
Hamilton, Ontario L8N 3T8
Canada.

Hamilton, Oct. 11th 1982.

Canadian
Polish
Congress

PROCLAMATION:

Formation of Solidarity of the Free World Announced Today.

Czechoslovak
Association

The dictatorial communistic regime in Poland outlawed the Solidarity Union on October 8th, 1982. Such an act is a crime against the right of free association which is the indivisible right of all individuals. What this dictate has done to the Polish people concerns all people.

Estonian
Society and
War Vets
Association

The peoples of Czechoslovakia - Subcarpatho Ruthenians, Slovaks, and Czechs - live in oppression and are unable to protest like their neighbours in Poland. Therefore, we Czechoslovakians who live in freedom in this free land of Canada, representatives of the largest political party of once free Czechoslovakia, the Republican Party in Exile, are acting on their behalf and on this 11th day of October of the year 1982 are founding "Solidarity in the Free World", which is open to all people of good will.

Hungarian
Cultural
Society

We gradually hope that this solidarity movement will be followed jointly by all peoples of good will regardless of their colour, language or creed and so that the torch of freedom will never be extinguished but will shine before us until the entire world is free. Polish Nation, thou are not alone in your longing for freedom. Your struggle for freedom concerns us all.

Latvian
National
Society

Yesterday, on October 10, 1982 a greatson of the Polish nation, St. Maximillian Kolbe who, in his love for a neighbour did not hesitate to offer his own life, was canonized in Rome. Inspired by St. Maximillian's example we ask all who intend to be associated with us, that instead of membership dues to "Solidarity in the Free World" they increase their donations for all unfortunate and suffering people, victims of hunger, sickness and also the victims of inhuman regimes elsewhere in the world. In founding Solidarity of the Free World we do not intend to create any new position or functions of individual officers but rather we want every member to feel free to act as a representative. In order to co-ordinate our mutual progress, the address of Solidarity in the Free World is: P.O.Box 541, Main Post Office, Hamilton, Ontario L8N 3T8, Canada.

Lithuanian
Canadian
Community

Ukrainian
Canadian
Committee

Romanian
Cultural
Association

Association
of Czechs,
Slovaks and
Ruthenians

We Canadians celebrate today "Thanksgiving Day" therefore, we thank God for a gift of freedom, which we enjoy here in this land, and we beg pardon if in the past we have neglected oppression and unhappiness of our neighbours by making compromises with an evil. May the Almighty accept the peace offering of the Polish nation and all other oppressed nations, so that in all the world peace and justice might rule.

W. Vostrez
Wenceslav G. Vostrez

Václav J. VOSTŘEZ
píše z Kanady

V příloze jsou kopie některých veřejných oznámení, která jsem rozeslal po 15. červnu 1982. Posílám je na vědomí Vám a ještě několika osobnostem, aby byly zachovány doklady o vývoji akcí v zahraničí v posledním období útisku našich národů. (Začalo to v Polsku vnitřním organizovaným odporem v Solidaritě a současně u nás, hlavně ze zahraničí podporovanou Chartou 77.) Okruh událostí ještě není uzavřen. Dosud prožíváme jeho naplánovaný dosah.

Nezávisle na lidských plánech se však přece fatimské poselství splňuje (zatím jen částečně). Po roku 1989 tedy nastaly změny. Máme naději, že Bůh přijal smírné oběti národů v utpení! U nás se stala právě socha Panny Marie v Exilu symbolem odčinění křivd, odpuštění a národní duchovní obnovy. Letos se konečně vrátí z exilu do Prahy a v roce 1994 už bude trůnit na návrtší na Strahově nad Hradem, Prahou a celou vlastí. Nepřítel se dosud bránil a vymýšlel jiná místa k umístění, jako Bílá hora. Lidi-

Český dialog 33

ce a pod. Zneužitá malá orelská skupinka v Chicagu později alespoň oddalovala návrat sochy, prý až na rok 1997... Mezinárodní temné síly uskutečňují dlouhodobou snahu zbavit se obvinění za zločiny bezbožného komunismu, a aby jeho bývalí vedoucí nebyli usvědčeni, ale nadále kontrolovali „osvobozené“ národy.

Po druhé světové válce byl svět rozdělen na velmocenské zájmové sféry. Národy střední a východní Evropy spadly do sféry SSSR. Které si dobrovolně zvolily komunistický režim? Viníci se pak pokusili o únik ze zodpovědnosti a začali jednat o vytvoření tzv. středoevropské neutrální zóny, podle Rapackého plánu. Šlo vlastně o zavádění jakýchsi titoistických režimů. Měli jsme zprávy, že o tom předběžně jednali zástupci západních socialistických stran se Sověty a že vedoucí úlohu má pak hrát náš sociální demokrat František Němec z Montrealu, býv. člen zahraniční vlády (vedoucí vládní delegace na Podkarpatské Rusi, když byla okupována), a pak velvyslanec v Kanadě. Tento pán však neměl významnou krajanskou pozici, a tak ho rychle v roce 1956 protlačili za předsedu Čs. národního sdružení v Kanadě. Byl jsem tehdy předsedou nejsilnější odbočky v Hamiltonu a od roku 1952 členem předsednictva Ústředí (II. pokladník) a tak jsem tedy řídil obranu. Nemohli uspět demokratickou cestou, a tak užili revolučních způsobů. Od té doby se datuje rozdělení krajanské organizace v Kanadě. - Plán neutrality v Evropě neuspěl a jen Rakousko ji dostalo. Následovala revoluce v Maďarsku, krize v Suez a padla Edénova vláda v Británii (kanadský ministr zahraničí Pearson za to obdržel Nobelovu cenu míru). Ve všech našich krajanských a exulantských organizacích pak nastalo „kupování duší“ a neúprosný boj proti neprodejným funkcionářům občanského a křesťanského směru. Byli jsme pomlouváni a zbavováni členství...

Ještě za prezidenta Eisenhowera se změnila oficiální zahraniční politika USA po 16. 4. 59, kdy se vzdal úřadu státní sekretář J. F. Dulles. Byla zavedena přímá linka spojení mezi Bílým domem a Kremlem. Tomu se ostře protivilo vedení Zelené internacionály za předsednictví Stan. Mikolajczyka. (Od r. 1952 jsem v jejích výbořech zastupoval mladou generaci.) Měla značnou politickou váhu, protože sdružovala exilové politiky zemědělských stran, které bývaly v době svobody vládními stranami ve Střední Evropě. Pozvali nás teh-

dy na konferenci do Washington, D. C., s programem „přeškolení“. Dr. Juraj Slávik měl hlavní projev pro podporu změny postoje USA a dr. Jozef Lettrich další projev v tom směru. Místopředseda Ferenc Nagy (býv. premiér Maďarska) byl připraven nastoupit do funkce předsedy, za podpory gen. taj. G. Dimitrova (Bulhar). Tehdy řekl předseda památná slova: „Jako že se Mikolajczyk jmenují, tentokrát neustoupím diktátu!“ Pak jsme získali většinu pro předsedu a puč se nezdařil. Konečný plán podkopu byl zjevnější po uzavření dohody ve Vídni, 4. 6. 61, mezi Kennedym a Chruščovem, na uklidnění po kubánské aféře. SSSR dostal opět záruku svrchovanosti ve své zájmové sféře. Tu dohodu podpořili podpisy pánové Nagy a Dimitrov. Nemohli to obhájit jiným partnerům a Zelená internacionála byla zničena - a další kolo dějů bylo uzavřeno...

Helsinská dohoda znovu podpořila trvání velmocenských zájmových sfér. Pokus „Pražského jara 1968“ o nastolení „socialismu s lidskou tvář“ byl předčasný a padl. Vždyť ještě nevyněteli všichni uvědomělí a stateční vůdcové exilů!

13. 7. 85 jsem kupoval památky u vchodu do kostela sv. Karla Bor. ve Vídni. Obsluhující mladík myslel, že jsem z ČSSR a tak mi dal též jednu z připravených nákupních tašek s literaturou. Byla výlučně ve směru modernismu a humanismu a v křesťanském směru jen publikace p. Tigrida z Francie. Bylo mi tehdy jasné, co se připravuje ve vlasti po pádu komunismu...

Mé veřejné výzvy po „sametové revoluci“ jsou známé. Jako by však nebyly: ČESKÝ NÁROD STÁLE „TATIČKUJE“!

S pozdravy Váš v Kristu Pánu V. Vostřez

Měsíčník

ČESKÝ DIALOG - 4/94 -

vydáván ve spolupráci
s odborem krajanských
a nevládních styků
MZV Č.R.

Redakce:

U Pergamenky 8,
17000 PRAHA 7, Č.R.